

DAGVAARDING VOOR DE RECHTBANK DEN HAAG SECTOR KANTON
ALSMEDE INCIDENT TOT VOORLOPIGE VOORZIENINGEN EX ARTIKEL 223 RV

Heden, de

tweeduizend achttien

ten verzoeken van:

1. De heer C ENGEL, wonende te;
2. De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Recreatiepark Fort Oranje B.V.
3. De vennootschap naar vreemd recht DIVINE Ltd, gevestigd

te dezer zake woonplaats kiezende kantore van mr. J.S. Pols die door mijn verzoekers als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig voor hen in rechte zal optreden, zomede woonplaats kiezende ter griffie van de rechtbank in het Paleis van Justitie gevestigd aan de Prins Clauslaan 60 te s'Gravenhage;

GEDAGVAARD

DE OPENBARE RECHTSPERSOON DE STAAT DER NEDERLANDEN, in het bijzonder het Ministerie van Justitie en Directoraat-Generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving Directie Rechtsbestel Afdeling Rechtspraak & Geschiloplossing, waarvan de zetel is gevestigd te 's-Gravenhage, ex artikel 48 Rv. mijn exploit doende aan het parket van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden gevestigd te (2514 CV) aan de Kazernestraat nr. 52 en afschrift dezes latende aan:

OM:

Op woensdag 27 juni 2018, des ochtends te 10.00 uur, vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen bij de rechtbank te 's-Gravenhage, sector civiel, zittingsplaats 's-Gravenhage die zal worden gehouden in het Paleis van Justitie gevestigd aan de Prins Clauslaan 60 te 's-Gravenhage;

MET AANZEGGING DAT:

a. indien de Staat verzuimt te verschijnen in persoon of een advocaat te stellen of het hierna te noemen griffierecht niet tijdig voldoet en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

b. bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;

c. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel

d. van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd: 1e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel 2e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

alsdan en aldaar namens verzoekster als eiseres te horen eis doen en concluderen als volgt:

Inleiding

1. Engel exploiteerde tot 23 juni 2017 middels de aan hem gelieerde vennootschap Recreatiepark Fort Oranje B.V., hierna te noemen "Fort Oranje", een recreatiepark gelegen aan de Bredaseweg 33 te Rijsbergen. Fort Oranje kreeg begin 2017 landelijke bekendheid door een televisieserie op SBS en de breed in de media uitgemeten sluiting door de Gemeente in samenwerking met de RIEC/Taskforce Zeeland-West-Brabant. Engel en Fort Oranje zijn de afgelopen jaren doelwit van de integrale aanpak die zich richt tegen zogenaamde "ondermijnende criminaliteit". Hierdoor zijn er tussen enerzijds Engel en aan Engel gelieerde vennootschappen en anderzijds de deelnemers van de Taskforce bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant talrijke procedures gevoerd. De inhoud van de door deze rechtbank gewezen vonnissen geven Engel al geruime tijd grond voor twijfel aan de onpartijdigheid. Harde bewijzen om deze twijfel nader te substantiëren, ontbraken echter. Dit is veranderd op woensdag 7 juni 2017 als Jaco van Hoorn, de politiechef van Zeeland-West-Brabant, via Twitter mededeelt dat hij *zojuist een mooie door de rechtbank georganiseerde bijeenkomst* bezocht heeft over ondermijning, met de toevoeging dat het goed is om *vanuit ieders professie uit te wisselen*. Deze op het eerste gezicht onschuldige tweet - twee dagen voor de breed in de media uitgemeten aankondiging dat Fort Oranje gesloten zal worden - en het persbericht van 23 mei 2017 dat een thematische rechtskamer, de *ondermijningskamer*, ingericht wordt, vormen objectieve gronden voor gerechtvaardigde twijfel aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtspraak bij de rechtbank Zeeland-West-

Brabant. Middels deze procedure beoogt Engel niet alleen toegang te bewerkstelligen tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter. Daarnaast dient het vertrouwen in de rechtbank hersteld te worden. Na een overzicht van de feiten, zal uitgebreid ingegaan worden op de werkwijze van het RIEC en de gevolgen daarvan voor Engel. Daarna zal aan de hand van de in het verleden gewezen vonnissen, de bezwaren tegen de inrichting van een Ondermijningskamer en het door de rechtbank georganiseerde “minisymposium” toegelicht worden, om daarna af te sluiten met een toelichting op gronden en de vorderingen.

Feiten

1. Engel en zijn vennootschappen zijn sinds meerdere jaren doelwit van de integrale samenwerking verenigd in het RIEC/Taskforce Zeeland-West-Brabant. Zoals hierna uitgebreid zal worden toegelicht, staat deze aanpak op gespannen voet met de fundamentele beginselen van de rechtsstaat. In talrijke procedures hebben Engel en zijn vennootschappen deze handelwijze aan de rechter ter toetsing voorgelegd. Zoals hierna blijkt, heeft de rechtspraak categorisch geweigerd deze handelwijze te toetsen. Dit heeft het vertrouwen in de rechtspraak bij Engel en aan hem gelieerde vennootschappen beschadigd. Het vermoeden bestond dat tussen de rechtspraak en de RIEC-partners beïnvloeding plaatsvindt. De RIEC-aanpak kan immers alleen bestaan bij een rechtspraak die wegkijkt en faciliteert. Als de Rechtbank Zeeland-West-Brabant op 23 mei 2017 een persbericht naar buiten brengt dat een thematische rechterskamer ingericht wordt, namelijk de *Ondermijningskamer*, trekt dit de aandacht van Engel. Temeer daar het persbericht beschrijft dat deskundigheid op het gebied van strafrecht en bestuursrecht zal worden gecombineerd. Met deze Ondermijningskamer wordt daarmee aangesloten bij de ideologie en terminologie van het RIEC en de Taskforce.

Productie 1: persbericht 23 mei 2017

2. Naar aanleiding van het persbericht heeft de gemachtigde van Engel, mr. J.S. Pols, Bij brief van 1 juni 2017 de president van de rechtbank erop gewezen dat de werkwijze van het RIEC in de strijd tegen de zogenaamde ondermijnende criminaliteit vanuit rechtsstatelijk oogpunt bezwaren kent. Verder heeft Pols medegedeeld dat daar waar er al sprake was van een beschadigd vertrouwen aan de zijde van Engel er nu door het gebruik van de term “ondermijnende criminaliteit” een objectieve omstandigheid voorligt die een twijfel over de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtbank rechtvaardigt. Pols verzoekt om het standpunt van de rechtbank in deze en vraagt om overlegging van alle gespreksverslagen, beleidsnota’s en correspondentie zowel binnen de rechtbank als met externe partijen met betrekking tot ondermijnende criminaliteit en het RIEC.

Productie 2: brief 1 juni 2017

3. Nog voor er antwoord ontvangen is, krijgt Engel nog een sterke indicatie dat er structureel problemen bestaan met betrekking tot de onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Per toeval neemt Engel kennis van een mededeling op Twitter op 7 juni 2017 van Jaco van Hoorn met de volgende tekst:

“bij een mooie bijeenkomst over ondermijning, georganiseerd door de rechtbank. Goed om vanuit ieders professie uit te wisselen”

4. Hierbij dient opgemerkt dat Jaco van Hoorn geen onbekende van Engel is. Deze politieambtenaar is één van de spilfiguren binnen de Taskforce die zich intensief bezig houdt met Engel en Fort Oranje. De bijeenkomst vindt plaats twee dagen voor de persconferentie van de burgemeester van Zundert waarin groots de sluiting van Fort Oranje aangekondigd is. Jaco van Hoorn is één van de sprekers bij deze persconferentie.

Productie 3: tweet Jaco van Hoorn van 7 juni 2017

Productie 4: aankondiging sluiting 9 juni 2017

5. Nadat uitgebreid op Internet informatie gezocht is over de bijeenkomst op 7 juni 2017 en navraag gedaan is bij de advocatuur, blijkt dat deze bijeenkomst niet in de openbaarheid gebracht werd en het kennelijk een besloten bijeenkomst was. Op grond hiervan heeft Pols bij brief van 8 juni 2017 zijn informatieverzoek uitgebreid met het verzoek alle hierop betrekking hebbende stukken te verstrekken.

Productie 5: brief 8 juni 2017

6. Bij brief van 12 juni 2017 heeft de president de ontvangst van de brieven bevestigd en medegedeeld dat uiterlijk vier weken na ontvangst de gevraagde stukken, voor zover deze voorhanden en openbaar zijn, zal doen toekomen.

Productie 6: brief 12 juni 2017

7. Eerst bij brief van 18 juli 2017 beantwoordt de rechtbank de informatieverzoeken. In deze brief deelt de rechtbank mede dat zij geen mededelingen doet over de inhoud van rechterlijke beslissingen. Ook kan de rechtbank het door Pols geschetste vermoeden over samenwerking met het RIEC in zijn algemeenheid en ook overigens niet plaatsen. Het bestuur van de rechtbank zou niet op de hoogte zijn van een samenwerking tussen rechters en het RIEC of RIEC-deelnemers. De inrichting van een themakamer hangt volgens de rechtbank samen met de instroom van grote strafzaken op het gebied van ondermijning/georganiseerde criminaliteit. Wat betreft *de professionele ontmoeting/minicongres waarbij verschillende betrokken professies (rechters, officieren van justitie, advocaten, vertegenwoordigers van openbaar bestuur en politie, wetenschappers)* zou in het algemeen stilgestaan zijn bij de behandeling van onderzoeken en rechtszaken op het gebied van ondermijning/georganiseerde criminaliteit in Brabant. Volgens de rechtbank gaat het om een kennisuitwisseling georganiseerd door de rechtbank om voeling te houden met hetgeen in de samenleving speelt. Hierbij zou niet op individuele zaken ingegaan. Bij de brief zijn een aantal stukken verstrekt met betrekking tot de bijeenkomst op 7 juni 2017

Productie 7: Brief 18 juli 2017

Productie 8: door de rechtbank verstrekte stukken

8. In een schriftelijke reactie heeft Pols op 25 juli 2017 aan de rechtbank medegedeeld dat de brief met bijlagen de eerder geuite bedenkingen over de onpartijdigheid van de rechtbank eerder versterkt dan weggenomen heeft. Pols wijst op het besloten karakter van de bijeenkomst en de onterechte opmerking dat de advocatuur ook deelgenomen heeft. Ook ontbreekt informatie over de wijze waarop het symposium georganiseerd is en hoe de uitnodigingen verdeeld zijn. Verder merkt Pols op dat het gebruik van de kaft van het boek "De achterkant van Nederland" op de uitnodiging van het symposium bezwaarlijk is. In dit boek wordt namelijk beschreven hoe bedrijven en burgers kapot gemaakt worden met gebruik van gecoördineerd misbruik van bevoegdheden zonder enige strafrechtelijk relevante verdenking. Het is een boek dat bedoeld is om duidelijk te maken dat in Nederland een groot probleem met ondermijnende criminaliteit bestaat. Pols wijst erop dat de gepretendeerde golf van ondermijnende criminaliteit niet blijkt uit wetenschappelijk onderzoek en de "ondermijnende criminaliteit" als *sui generis* niet bestaat. Deze omstandigheden vormen volgens Pols voldoende grond om aan de onpartijdigheid van de rechtbank te twifelen. Aangezien Engel en Fort Oranje in het centrum van de activiteiten van de deelnemers aan deze bijeenkomst staan, meent Pols dat het niet geloofwaardig is dat deze casus bij de bijeenkomst onbesproken is gebleven. Temeer daar twee dagen later door de Taskforce de

sluiting van Fort Oranje groots aangekondigd is. Pols stelt voor om de procedures bij een andere rechtbank onder te brengen. Ook verzoekt Pols om een lijst van deelnemende rechters en een verslag van hetgeen tijdens de bijeenkomst ter sprake is geweest.

Productie 9: Brief 25 juli 2018

9. In het antwoord van de rechtbank van 14 september 2017 deelt de president mede dat het geschetste beeld niet herkend wordt door de rechtbankorganisatie en haar medewerkers. De bij de rechtbank werkzame rechters en medewerkers zouden staan voor een volkomen onafhankelijk beoordeling van de zaken die aan haar voorgelegd worden, op welk gebied of welke partijen dan ook. De president deelt verder mede dat er geen aanleiding bestaat de zaken onder te brengen bij een andere rechtbank of te berichten welke medewerkers van de rechtbank deelnamen of deelnemen aan welke algemene kennisactiviteiten dan ook.

Productie 10: brief 14 september 2017

10. Bij brief van 19 september 2017 heeft Pols de president erop gewezen dat in de briefwisseling elke reactie ontbreekt op hetgeen naar voren is gebracht over de bijeenkomst tussen de rechtbank en de RIEC-deelnemers. Pols stelt dat de rechtbank met deze bijeenkomst een niet getoetst samenwerkingsverband legitimeert dat zich richt tegen Engel en Fort Oranje. Dit geldt temeer daar uit de Intranetberichten van de rechtbank de boodschap uitgedragen wordt dat een integrale samenwerking als noodzakelijk beschouwd wordt. Het agendapunt van de bijeenkomst "*Kennis over de rol en mogelijkheden van iedere professional*", waarbij de deelnemers ieder hun mogelijkheden in deze strijd nader toelichten, vormt volgens Pols een objectieve aanwijzing van vooringenomenheid jegens Engel en Fort Oranje. De weigering van de president om medewerking te verlenen aan het onderbrengen van de zaken van Engel en Fort Oranje bij een andere rechtbank is volgens Pols problematisch nu de rechtbank ook weigert om mededeling te doen wie deelgenomen heeft van deze bijeenkomst en hetgeen daar aan de orde is geweest. Hiermee wordt volgens Pols aan Engel en Fort Oranje de mogelijkheid onthouden om kennis te nemen van objectieve aanwijzingen van vooringenomenheid jegens Engel en Fort Oranje. Pols stelt de rechtbank nogmaals in de gelegenheid om uiterlijk 22 september 2017 de gevraagde gegevens alsnog te verstrekken.

Productie 11: brief 19 september 2017

11. De rechtbank schakelt voor de beantwoording van de laatste brief de rijksadvocaat Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn in. Bij brief van 25 september 2017 wordt het standpunt van de rechtbank herhaald, namelijk dat de rechtbank geen grond ziet tot het verstrekken van aanvullende informatie.

Productie 12: brief 25 september 2017

De werkwijze van de Taskforce/RIEC: strijd tegen ondermijnende criminaliteit

12. Om te begrijpen welke bezwaren er bestaan tegen de integrale aanpak en waarom de rechtspraak de schijn dient te vermijden dat zij deze aanpak ondersteunt of goedkeurt, is het noodzakelijk de achtergrond hiervan nader toe te lichten. Hiervoor dient eerst de definitie vastgesteld te worden.

Wat is ondermijnende criminaliteit?

13. In de politiek, het openbaar bestuur en niet in de laatste plaats in de media is de laatste jaren regelmatig te horen dat sprake zou zijn van een sluipend probleem dat als houtrot onze samenleving bedreigt, namelijk de "*ondermijnende criminaliteit*". Vaak wordt ook de term "*georganiseerde criminaliteit*" gebruikt. Maar welke criminaliteit wordt nu eigenlijk bedoeld met deze verontrustende termen?

14. Bij het beantwoorden van deze vraag blijkt dat dit nu juist niet duidelijk is. En dat blijkt geen toeval. Ook Tops en Tromp weten in het hierna beschreven boek “De Achterkant van Nederland” geen enkel duidelijk antwoord te geven op deze vraag. (“het is helemaal niet zo duidelijk als wij dachten”). Het gaat om criminaliteit *met verwevenheid tussen de boven- en onderwereld*. Doch dit criterium ontbeert onderscheidend vermogen omdat bijna alle criminaliteit deze eigenschap heeft. Het gaat uit van de illusie dat de maatschappij ingedeeld kan worden in criminelen en niet-criminelen, een gescheiden boven- en onderwereld. Elke criminoloog kan bevestigen dat deze scheidslijn niet bestaat.
15. De uitleg op de website van het Openbaar Ministerie scheidt evenmin duidelijkheid, anders dan dat het gaat om criminaliteit die *“gericht is op het verdienen van zoveel mogelijk geld.”* Ook dit is geen onderscheidend criterium omdat het merendeel van de misdrijven hierop gericht is. In de toelichting op het LIEC-convenant is een verklaring te vinden voor de keuze voor deze vage, onbepaalde begrippen: namelijk om de definitie zo breed mogelijk te maken zodat zoveel mogelijk verschijningsvormen van criminaliteit onder deze begrippen vallen. Ten onrechte wordt dan ook de indruk gewekt dat we hier te maken hebben met een bijzondere verschijningsvorm van criminaliteit. De termen “ondermijnende criminaliteit” en “georganiseerde criminaliteit” zijn daarmee niet meer dan bewust gekozen marketingtermen zonder onderscheidend vermogen.
16. Overigens wordt deze visie onderschreven door gerenommeerde rechtswetenschappers. Zo zegt Jan Brouwer, hoogleraar Algemene Rechtswetenschap aan de Universiteit van Groningen in een artikel in de Groene Amsterdammer van 18 april 2018 het volgende:

“Het is wéér een middeltje in de strijd tegen de ‘ondermijnende criminaliteit’, verzucht Jan Brouwer, hoogleraar algemene rechtswetenschap aan de Rijksuniversiteit Groningen. Het is een gevecht tegen een pleonasme. ‘Want alle criminaliteit is ondermijnd. Het is een frame bedacht door beleidsmakers. Men schuwt geen middel om deze zogeheten ondermijnende criminaliteit aan te pakken.’ Hij wijst erop dat de criminaliteitscijfers juist dalen. Het aantal door de politie geregistreerde misdrijven daalde tussen 2012 en 2017 met dertig procent (van 4,9 miljoen naar 3,8 miljoen), volgens de veiligheidsmonitor van het Centraal Bureau voor de Statistiek. ‘En toch zie je allerlei particuliere en private initiatieven ontstaan om de criminaliteit terug te dringen.’

Gemeenten spelen daarbij een grote rol. ‘Burgemeesters doen allerlei zaken die te maken hebben met het bestrijden van misdaad. Sommige manifesteren zich enorm’, zegt Brouwer.”

Bijlage 13: artikel Groene Amsterdammer 18 april 2018

17. Feit is echter dat de term “ondermijnende criminaliteit”, als synoniem voor “georganiseerde criminaliteit” geen houdbare definitie is. Het is een term zonder onderscheidend vermogen. Noch in het strafrecht noch in het buitenland wordt een vergelijkbare terminologie gebruikt. Ondermijnende criminaliteit is daarmee een dreigende ramp die als kapstok gebruikt wordt door het bestuur als vlag om fundamentele wijzigingen in de overheidsorganisatie door te voeren. De burgemeesters hebben hiervoor in 2017 anderhalf miljard euro extra gevraagd voor de komende jaren. Het nieuwe kabinet heeft honderden miljoenen bedragen voor deze aanpak toegezegd.

18. Overigens is het maar zeer de vraag of er daadwerkelijk sprake is van een golf van criminaliteit. De stellingen van de ondermijningslobby staan namelijk haaks op bestaand onderzoek naar criminaliteit. Alle beschikbare criminologische onderzoeken, ook door middel van slachtofferenquêtes, bevestigen dat de criminaliteit jaar op jaar over vrijwel de gehele linie daalt. Dat de samenleving van ondermijnende criminaliteit niets merkt, zou komen doordat deze vorm van criminaliteit volgens de lobbyisten onzichtbaar is. De oorlog is verklaard tegen een onzichtbare, reukloze, onaanraakbare vorm van criminaliteit die de samenleving ernstig zou bedreigen. Er is geen aanwijsbare noodzaak voor een deltaplan tegen de criminaliteit waarbij de hele rechtsstaat op de schop gaat.

Het RIEC

19. De strijd tegen ondermijnende criminaliteit wordt georganiseerd middels Regionale Informatie en Expertise Centra (RIEC). Het RIEC komt voort uit een bestuurlijk experiment waarbij bestuursorganen en derden samenwerkingsverbanden aangaan om gezamenlijk burgers of bedrijven aan te pakken waarvan men meent dat deze zich bezig houden met ongewenste activiteiten. In Rotterdam is deze aanpak gestart onder burgemeester Opstelten met het Alijda-project dat zich richtte tegen drugsrunners en malafide vastgoedeigenaars.
20. Deze Rotterdamse aanpak is nu landelijk uitgerold middels de oprichting van RIEC's en een coördinerend Landelijk Informatie en Expertise Centrum (LIEC). Daarnaast zijn er tal van andere samenwerkingsverbanden tussen bestuursorganen en andere partijen ontstaan die op basis van convenanten informatie uitwisselen en samenwerken in strijd tegen de ondermijnende criminaliteit. Vaak wordt gesproken over "Taskforce". Het handboek van het RIEC, omschrijft dit als volgt:¹

"De bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit richt zich niet zozeer op de kernactiviteiten van de georganiseerde criminaliteit, maar juist op de cruciale ondersteunende activiteiten. De maatregelen richten zich niet op personen (de potentiële daders), maar op de situaties en gelegenheidsstructuren die de georganiseerde criminaliteit faciliteren en soms zelfs aanmoedigen"

21. In het Regionaal Beleidsplan ZWB 2015-2018 wordt de werkwijze als volgt geformuleerd (p.20):

"Ook is een andere kijk op de problematiek van belang: van focus op het delict, naar focus op de business en subject. Inmiddels heeft het RIEC een integraal informatieplein¹¹ ingericht om van signaleren naar aanpak te komen. Op basis van een interventieplan worden middelen ingezet en inspanningen van partners gevraagd (op strafrechtelijk, bestuurlijk, financieel en fiscaal gebied) die gezien het probleem het meest effectief zijn."

22. De bestuurlijke aanpak van "criminelen" wordt door de voorvechters als burgemeester Noordanus maar ook Pieter Tops en journalist Jan Tromp al geruime tijd gepropageerd (zonder daarbij overigens het RIEC bij naam te noemen). In de Taskforce Zeeland West-Brabant werken het ministerie van Veiligheid en Justitie, de vijf grootste gemeenten van Brabant het Openbaar Ministerie, de nationale recherche, Belastingdienst, Koninklijke Marechaussee, de Nationale Politie en andere diensten en partijen nauw samen om de georganiseerde criminaliteit in Brabant terug te dringen."

23. Deze vorm van bestuurlijke en justitiële samenwerking, waarbij bestuursorganen de hen geattribueerde bevoegdheden repressief ("wapens") inzetten en daarmee aan *crimefighting*

¹ Handboek bestuurlijke aanpak georganiseerde criminaliteit, CCV 2010, p. 7

doen, is een belangwekkende ontwikkeling. Zoals hiervoor gezegd, richt het RIEC zich op “georganiseerde criminaliteit”, die wordt afgewisseld met de term “ondermijnende criminaliteit”. Het RIEC probeert met haar woordkeuze de associatie op te wekken met het bestrijden van de Maffia in Italië. In de praktijk blijkt dit niet juist te zijn. Wie de moeite neemt om het jaarverslag van het RIEC te lezen, komt tot de conclusie dat de strijd tegen georganiseerde criminaliteit zich grotendeels richt op alle schakeringen van kleine criminaliteit van hangjongeren tot bijstandsfraude en al dan niet kleinschalige hennepkweek.

De werkwijze van het RIEC

24. Aan de rechtstatelijke complicaties en het feit dat deze werkwijze op gespannen voet staat met de uitgangspunten van behoorlijk bestuur wordt nauwelijks tot geen aandacht besteed. Wat de voorvechters van deze aanpak voorstaan, is een nieuwe *war on crime* waarbij de gehele samenleving in het teken gesteld wordt van criminaliteitsbestrijding. Het gehele ambtenarenapparaat wordt daarbij ingezet als *crimefighter*. De burgemeester van Gilze-Rijen, een van de grote voorvechters van deze aanpak, verwoordt het als volgt in het boek “*De Achterkant van Nederland*”:

“Alle medewerker hier op het gemeentehuis weten ook hoe belangrijk het is. Dus als er hier iemand aan het loket komt en die wil een of andere vergunning... Alert! Alert! Wat gebeurt hier? En direct allemaal erin springen, hè. Alert!”

25. De houding die hiervan uitgaat, is een *Generalverdacht* waarbij elke burger of groepen burgers als verdachten benaderd wordt. Ambtenaren krijgen van het RIEC cursussen om op signalen te letten. Zoals blijkt uit informatie van het RIEC zelf, wordt daarbij letterlijk geleerd om de onderbuik te volgen. De burger die zich aan het loket meldt voor een bouwvergunning of een andere dienst, wordt eerst op de weegschaal gelegd of hij zich misschien met criminaliteit bezighoudt. Deze gedachte is vanzelfsprekend onverenigbaar met de beginselen van een rechtsstaat.
26. Aan personen en bedrijven die doelwit zijn van het RIEC wordt geen mededeling gedaan, zelfs niet dat enig vermoeden laat staan verdenking bestaat van enig strafbaar feit. Deze personen worden echter wel als *crimineel* bestempeld (signaleren) of dienen aangepakt te worden omdat zij beschouwd worden als *facilitator*. Een belangrijke vraag hierbij is hoe zonder rechterlijk oordeel een scheiding gemaakt kan worden tussen criminelen en niet-criminelen. Er wordt bijvoorbeeld wel erg gemakkelijk over *criminelen* gesproken terwijl zelfs niet vast komt te staan of er sprake is van een redelijke verdenking in strafrechtelijke zin.
27. De *crimineel* die door het RIEC wordt aangepakt, is het recht op de onschuldpresumptie kennelijk onthouden. Hoe deze aanpak werkt, is te lezen in het hiervoor genoemde boek “*De achterkant van Nederland*”. Op de website van het RIEC beschouwd wordt dit boek als een wetenschappelijke publicatie gepresenteerd om de noodzaak van de aanpak aan te tonen. Enkele citaten die boekdelen spreken:

“De integrale aanpak is bedoeld om het plezier in het leven voor criminelen te vergallen. Het werkt eenvoudig: als de ene instantie bot vangt, zet een andere instantie haar wapens in. De autoriteiten zijn daarin niet kinderachtig. Of misschien moet je wel zeggen: juist kinderachtig. Op elke slak wordt zout gelegd. Het blijkt de bedoeling. (...)²”

“De man had in zes jaar 74 panden verzameld met een geschatte waarde van 12 miljoen euro. Het was volgens justitie een klassiek geval van witwassen. De gemeente,

² P.223

*de belastingdienst, de brandweer en de politie besloten de man op te jagen. Om te beginnen was gebleken dat hij een hypotheek had verworven op basis van een arbeidscontract dat niet echt een arbeidscontract was. Het leverde een boete op van 15.000 euro plus een werkstraf van 240 uur. Zijn panden waren voornamelijk verhuurd aan studenten. Ai, er lagen losse stenen op een dakterras, die konden wel eens naar beneden vallen. Foei, er stond water in de kelder, een stopcontact zat los. Dat kon wel eens kortsluiting veroorzaken. Alleen al in vier van de 74 panden constateerde het gemeentelijke toezicht 80 overtredingen. Om naleving van de regels af te dwingen, legde het gemeentebestuur dwangsommen op van bij elkaar 1 miljoen euro. Vrijwel wekelijks waren er controles, op vergunningen, huurcontracten, hypotheek, verzekeringen en de technische staat van de woningen. De bedoeling was de man gek te maken. En in diskrediet te brengen bij banken en andere relaties. Zijn advocaat sprak van een heksenjacht. De programmadirecteur van de taskforce vindt dat er maar één vraag telt: waar doe ik de crimineel de meeste pijn.*³

28. De deelnemende bestuursorganen en diensten bedelven het doelwit onder controles, sancties, boetes, aanslagen en handhavingsbesluiten. Voor het doelwit is het nagenoeg ondoenlijk zich hiertegen te verweren. De juridische kosten zijn doorgaans nauwelijks te dragen, hetgeen geen toevallig onderdeel van deze aanpak is. Het is cynisch dat deze kosten juist onder staatssecretaris Teeven, een van de voorvechters van het RIEC, aanzienlijk gestegen zijn. Het doel is de betreffende persoon of bedrijf te gronde te richten.

29. Ook de politie is een belangrijke partner bij de bestuurlijke aanpak van “georganiseerde criminaliteit” binnen het RIEC. In het voorwoord van de handleiding “Politie: partner in de bestuurlijke aanpak” De bestuurlijke aanpak wordt daar gepresenteerd als een alternatief voor het strafrechtelijke traject:

“Het gaat erom dat we de crimineel zo effectief mogelijk aanpakken. De ene keer is dat via het strafrecht, de andere keer fiscaal (Belastingdienst) en soms is het bestuurlijk instrumentarium van gemeenten effectiever. Vaak is ook een combinatie mogelijk, dan worden meerdere strategieën aanvullend op elkaar ingezet. Het maakt de burger niet uit wie de crimineel aanpakt, als hij maar wordt aangepakt.”

30. Uit deze beschrijvingen volgt dat bevoegdheden van bestuursorganen dus systematisch ingezet worden voor andere doeleinden dan waarvoor deze bevoegdheden oorspronkelijk in het leven zijn geroepen. Bestuursrechtelijke maatregelen zijn echter vanuit hun aard *niet* bedoeld om bepaalde burgers op te jagen of gek te maken, terwijl gelijksoortige overtredingen door andere burgers ongemoeid worden gelaten. Hiermee is feitelijk de overtreding van het verbod op *detournement de pouvoir* geïnstitutionaliseerd en wordt ongelijke behandeling van gelijksoortige overtredingen het uitgangspunt van overheidsbeleid.

31. Het RIEC propageert *een weerbare overheid*. In een rechtsstaat hoort echter een burger weerbaar te zijn. Een overheid is immers per definitie weerbaar. Het wekt verbazing dat zonder enig parlementair debat van betekenis een dergelijke ingrijpende wijziging van de aanpak van criminaliteit landelijk wordt doorgevoerd. Als gevolg van het ontbreken van een inhoudelijk parlementair debat is ook de vraag naar de wettelijke grondslag van deze afspraken en de vergaande informatiewisseling onvoldoende aan het licht gekomen. Men kan zich oprecht de vraag stellen hoe deze werkwijze zich verhoudt tot artikel 1 van de Grondwet en artikel 6 EVRM. Zonder de procedurele waarborgen van artikel 6 EVRM worden burgers en bedrijven aangepakt op basis van niet nader gesubstantieerde vermoedens van ongewenst

³ P. 224

gedrag. Controle op de wijze waarop deze vermoedens tot stand zijn gekomen vindt niet plaats.

32. Het systematisch overtreden van wet- en regelgeving en kijken of je ermee wegbijkt, noemt het RIEC overigens “pionieren”. In het jaarverslag 2016 van het RIEC is te lezen dat de tijd van pionieren voorbij is. De beproefde praktijken zullen nu gangbaar worden. Door deze werkwijze wordt niet alleen het in de wet opgenomen verbod op *detournement de pouvoir* op structurele basis overtreden. Ook de Wet bescherming persoonsgegevens, de Wet justitiële gegevens en de Wet Politiegegevens zijn de afgelopen jaren volledig terzijde geschoven. Verder wordt aan de betrokkenen de waarborgen van artikel 6 EVRM onthouden. Juist het handelen in strijd met deze kernwaarden van onze samenleving maken deze aanpak zo effectief. Dat de rechtstaat daarmee op onaanvaardbare wijze wordt uitgehold wordt vervolgens door deze bestuurders – en ook de rechtspraak - voor lief genomen. Het doel heiligt hier kennelijk de middelen. In een rechtsstaat is dat nou juist niet het geval.
33. Zorgelijk is dat deze ontwikkeling heimelijk plaatsvindt. Doordat door de betreffende bestuursorganen geen openheid wordt betracht, kan nauwelijks een inhoudelijk publiek of parlementair debat van enige betekenis plaatsvinden. Dat de politiek en kennelijk ook de rechtspraak meegaan met deze retoriek, is niet verwonderlijk. Het klinkt immers sympathiek deze samenwerkende overheid, de één overheid-gedachte. Een weerbare overheid. Maar sympathiek is een naar deze ideeën georganiseerde overheid nauwelijks. Doch de keerzijde van deze aanpak wordt door de voorvechters in het geheel niet belicht.

De RIEC-aanpak van Fort Oranje en Engel: Actie “Bloedkoraal”

34. Na een toelichting op de werkwijze van het RIEC, zal hier ingegaan worden op de gevolgen van deze aanpak voor Engel en Fort Oranje. Fort Oranje en Engel hebben jarenlang het vermoeden gehad dat de aanpak waar zij zich mee geconfronteerd ziet, gebaseerd is op geheime afspraken tussen de verschillende overheidsdiensten. In talrijke gerechtelijke procedures is deze stelling van Fort Oranje consequent weggezet als een niet nader onderbouwde samenzweringstheorie. De verschillende overheidsdiensten hebben in strijd met de waarheid steeds volgehouden dat zulke afspraken niet bestaan. Vele pogingen om middels informatieverzoeken op grond van de Wbp, Wpg en WOB hebben door de facilitering van de rechtspraak afgelopen jaren nauwelijks informatie opgeleverd.
35. Hoewel al vele jaren duidelijk is dat Fort Oranje en Engel het doelwit waren van een georganiseerde aanpak, bleven deze afspraken dus geheim. De reden dat de overheden geen openheid betrachten is ook duidelijk. De aanpak is, zoals hiervoor besproken, op bepaalde punten evident in strijd met de grondwet, met de mensenrechtenverdragen en met de beginselen van behoorlijk bestuur. Onlangs heeft Engel voor het eerst harde bewijzen in handen gekregen van de bestaande afspraken om Engel en Fort Oranje aan te pakken. Het is ontluisterend om vast te stellen op welke wijze de Taskforce/RIEC in de praktijk te werk is gegaan.
36. De aanpak van Engel en Fort Oranje zoals dit in 2017 heeft plaatsgevonden, is gestart op 23 februari 2013 met een bespreking waarbij naast staatssecretaris Teeven ook hoofdofficier van justitie van het parket Breda mr. H.M.P. Hillenaars, burgemeester van Zundert L.C. Poppe – de Loeff, gebiedsofficier Van Zetten, de politiechef West Brabant-Zeeland en de projectleider van het RIEC aanwezig waren. Op de agenda stond de situatie met betrekking tot de Gemeente Zundert en Fort Oranje. Naar aanleiding van de op 23 februari 2013 gemaakte afspraken is vanuit de verschillende ministeries gezamenlijk een geheim projectplan opgesteld dat de alleszeggende naam “Casus Maisveld” draagt. De inhoud is vanzelfsprekend niet vrijgegeven.

Productie 14: voorblad Projectplan “Casus Maisveld”

Productie 15: WOB-stukken bijeenkomst 2013

37. Enkele maanden na deze bespreking is op basis van volgens Fort Oranje materieel onverschuldigde belastingvorderingen in Rotterdam het faillissement aangevraagd van de moedervennootschap van Fort Oranje, Engel Beheer B.V.. Er waren geen andere onafhankelijke schuldeisers. De Belastingdienst Rijnmond maakt deel uit van het samenwerkingsverband. Het is uitsluitend te danken aan een enorme inspanning middels gerechtelijke procedures dat Fort Oranje tot 2017 nog niet toegeëigend was door de RIEC-partners.
38. Fort Oranje en Engel zijn de daarop volgende jaren bedolven onder dwangsombesluiten, beslagen van de Belastingdienst, twijfelachtige strafrechtelijke vervolgingen en pogingen om Fort Oranje te sluiten. Fort Oranje en Engel waren genoodzaakt zich middels talrijke gerechtelijke procedures te verweren. Hoewel de vele handhavingsacties aanzienlijke schade toegebracht hebben, is het de Taskforce tot 2017 niet gelukt om Fort Oranje in een maisveld te veranderen. Had het overigens aan de Rechtbank Zeeland-West-Brabant gelegen, dan was Fort Oranje al jaren geleden gesloten. De Raad van State heeft een aantal essentiële vonnissen van de rechtbank vernietigd waardoor een financiële meltdown van Engel en een sluiting van Fort Oranje lange tijd voorkomen is. Het mislukken van deze aanpak heeft bij het samenwerkingsverband kennelijk tot de nodige frustratie geleid.
39. Zo blijkt uit de stukken dat in een “zogenaamde Signaal Informatieoverleg RIEC” van 25 oktober 2016 volgende bericht over Engel en Fort Oranje binnengekomen:

“De recreatieve functie van Fort Oranje is teruggebracht tot nagenoeg nihil. De camping biedt onderdak aan (illegale) arbeidsmigranten en permanente bewoning door sociaal zwakkeren en personen met verbindingen naar (georganiseerde) criminaliteit. Het park heeft een sterk aanzuigende werking voor mensen in de categorie “probleemgevallen”. De eigenaar van de camping, de heer Engel, weet dit als een ware huisjesmelker volledig uit te buiten”.

Productie 16: “Signaal Informatieoverleg RIEC”

40. Saillant detail is dat in hetzelfde document vermeld is dat veel bewoners van Fort Oranje doorgestuurd zijn door de reclassering, sociaal maatschappelijke instellingen en andere gemeenten. De verantwoordelijkheid van de verschillende overheden bij het ontstaan van de situatie op Fort Oranje is echter genegeerd. De opsteller van het signaal wil volgende bereiken:

“Definitief einde maken aan de maatschappelijke misstanden, beëindiging van de overtredingen van bestuurlijke en strafrechtelijke regels en het mogelijk maken van een andere ruimtelijke ordening”

41. Deze doelstelling heeft een aantal opvallende elementen. Het eerste dat opvalt is dat op het formulier aangegeven dient te worden *of er bezittingen bekend zijn*, kennelijk om te weten of er iets te ontnemen valt. Het hoeft weinig betoog dat het in een democratische rechtsstaat wel heel apart is dat een politieambtenaar buiten een politieonderzoek om onderzoekt of er iets te halen is. Het volgende dat opvalt is dat Fort Oranje kennelijk beschouwd is als een maatschappelijke misstand terwijl Fort Oranje kennelijk juist een symptoom is van maatschappelijke misstanden. Zoals het document immers zelf vaststelt, is Fort Oranje een *last resort* voor mensen die door de bodem van maatschappij gezakt zijn. De oplossing die aangedragen wordt, sluit aan bij het vermoeden dat Fort Oranje in talrijke procedures geuit heeft doch steeds weggezet is als ongefundeerde samenzweringstheorieën, namelijk *het mogelijk*

maken van een andere ruimtelijke ordening. Dit betekent niets anders dan inzetten op de definitieve sluiting van Fort Oranje.

42. Het signaal is besproken tijdens het overleg op 31 oktober 2016 van het “Regionaal Actiecentrum Overleg Zeeland West-Brabant”. In de “Besluitenlijst” is vermeld dat één van de deelnemer aangeeft *graag opnieuw intensief met Fort Oranje aan de slag gegaan wil worden.* Er wordt besloten een regiegroep op te aan te stellen met drie commissies, namelijk *“Rakkers en Stakkers, Ontnemingsvordering op subject Engel en Ontnemingsvordering op de onderneming”.* De Belastingdienst geeft aan *alleen te willen inzetten op de ontneming van subject Engel.* Besloten wordt dat er wel deurwaarders meegaan bij acties. Besloten wordt de casus een nieuwe naam te geven, namelijk “BLOEDKORAAL”.

Productie 17: Besluitenlijst Regionaal Actiecentrum Overleg Zeeland West-Brabant

43. Om de volle omvang van deze “besluiten” te begrijpen, is het goed hier nog verder bij stil te staan. Het RIEC is een niet-bestaand bestuursorgaan dat geen wettelijke basis heeft. Dit samenwerkingsverband van verschillende bestuursorganen en overheidsdiensten neemt op basis van niet-bestaande bevoegdheden het besluit om de heer Engel en Fort Oranje *te ontnemen.* Ontnemingsvorderingen kent het Nederlandse recht uitsluitend in de context van strafrechtelijke veroordelingen.
44. Dat hier door overheidsdiensten besloten is om een burger en een onderneming te *ontnemen* uitsluitend omdat binnen dit geheime overleg besloten is dat deze subjecten zich bezighouden met niet nader gedefinieerde ongewenste activiteiten, is ongekend in een rechtsstaat. Deze bestuurders hebben daarmee de kaders en regels van de rechtsstaat ver achter zich gelaten. De besluitenlijst laat zien dat het samenwerkingsverband zich bewust boven wet- en regelgeving gesteld heeft. De doelwitten van dit samenwerkingsverband zijn daarmee uitgeleverd aan de willekeur van een samenwerkende groep bestuursorganen en overheidsdiensten. Hier heeft zich een soort “schaduwoverheid” gevormd die zich niet alleen aan wet- en regelgeving onttrekt, doch ook aan elke vorm van controle. Waar dit toe kan leiden, is zichtbaar bij de sluiting van Fort Oranje waarbij elementaire grondrechten en mensenrechten van zowel eigenaar als bewoners op grove wijze geschonden zijn.

De Ondernemingskamer

45. Dat er sprake is van een probleem met de onafhankelijkheid en onpartijdigheid heeft Engel vermoed op basis van de gewezen vonnissen. Met de installatie van een “Ondernemingskamer” en het organiseren van een bijeenkomst met de gehele Taskforce en de voornaamste protagonisten van deze aanpak, is er sprake van objectieve gronden voor twijfel aan de onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de rechtspraak. Hierna zullen eerst de bezwaren tegen het installeren van de Ondernemingskamer nader toegelicht worden, gevolgd door de bezwaren tegen het minisymposium van 7 juni 2017.
46. Zoals hiervoor gebleken is, is het gebruik van de termen “onderneming” en “ondernemende criminaliteit” op zichzelf al een objectieve grond voor twijfel aan de onpartijdigheid en onafhankelijkheid. Om dit goed te begrijpen, zal hier nader op ingegaan worden.
47. Van de rechtspraak mag verwacht worden dat zij zich laat leiden door het recht en zich niet inlaat met politiek gemotiveerde twijfelachtige bestuurlijke experimenten. Er zijn namelijk geen geloofwaardige onderzoeken die de stellingen van de Taskforce/RIEC op enige wijze onderbouwen anders dan publicaties als dat van Tops en Tromp dat als “afgerond onderzoek” gepresenteerd werd ter onderbouwing van hun stellingen. Wie de moeite neemt dit boek nader te bestuderen, komt tot de conclusie dat het niet meer is dan een verzameling anekdotes van

veelal gesjeesde criminelen die het niveau van borrelpraat niet overstijgt. Zo is op basis van één enkele als “topcrimineel” bestempelde informant door Tops en Tromp wijd in de media verspreid dat er in Tilburg 600 tot 900 hennepplantages zouden met een omzet van 800 miljoen euro.

48. De hierboven al aangehaalde hoogleraar Jan Brouwer van de Universiteit van Groningen zegt over het boek het volgende:⁴

“Tops en Tromp suggereren dat in sommige delen van Nederland de onderwereld eigenlijk de touwtjes in handen heeft. Wetenschappelijk wordt de werkelijkheid die zij schetsen echter in twijfel getrokken. Niemand weet op welke gegevens zij zich baseren. Gaat het hier wel om de feiten?”

49. Hiermee wordt duidelijk wat de bezwaren zijn als een rechtbank een “Ondermijningskamer” gaat installeren. Ondermijnende criminaliteit komt in de wet immers niet voor en ook in het buitenland wordt nergens een dergelijk onderscheid gemaakt. In het persbericht van 23 mei 2017 van de rechtbank is het taalgebruik van de ondermijningslobby letterlijk overgenomen. Zo is volgende te lezen:

“Ondermijning

Ondermijning is het gebruik van legale structuren door de georganiseerde misdaad. Denk bijvoorbeeld aan criminele organisaties die infiltreren in de lokale politiek of vastgoed dat gekocht wordt met crimineel geld. Door ondermijning worden de fundamentele en legitimiteit van het maatschappelijk stelsel in gevaar gebracht. Bij de bestrijding ervan worden zowel het strafrecht als bestuursrecht ingezet.”

Productie 18: persbericht 23 mei 2017

50. De tekst voor dit persbericht had letterlijk door het RIEC geschreven kunnen zijn. Om te illustreren op welk dun eis de rechtbank zich met haar geloofwaardigheid begeeft, is de stelling dat *criminele organisaties het lokale bestuur zouden infiltreren*. Het RIEC grijpt elke gelegenheid aan deze bedreiging te benoemen. In een (overigens in opdracht van het Ministerie van Veiligheid en Justitie) uitgevoerd onderzoek door Pro Facto in 2017 is echter niet gebleken dat infiltratie door criminelen in het openbaar bestuur een zorgwekkend fenomeen is, waarbij ook vraagtekens gesteld zijn of het voor criminelen wel een rendabele investering is om in een gemeenteraad plaats te nemen.⁵ Van de rechtspraak mag verwacht worden uit te gaan van feiten. Het is zorgwekkend dat de retoriek van de ondermijningsideologie blind gevolgd wordt.

51. Het bericht dat binnen de rechtbank over de Ondermijningskamer via het intranet verschijnt, is mogelijk nog verontrustender. Hier is volgende te lezen:

“Bovendien is er dat hardnekkige fenomeen van de ondermijning dat geld uit de onderwereld in de bovenwereld terechtkomt door bijvoorbeeld omkoping of fraude via vastgoed. Dit soort criminaliteit vraagt ook om extra capaciteit en deskundigheid van onze rechtbank”.

En

“Wat gaan we merken van de Ondermijningskamer?”

⁴ Studiecentrum voor Bedrijf en Overheid, Openbare orde en veiligheid, Frank van Summeren, 14 oktober 2017.

⁵ „Criminele beïnvloeding van het lokale openbare bestuur”, Pro Facto, WODC:2017

een van de krachtige punten van de Ondernijningskamer wordt de bundeling en overdracht van kennis en expertise in zaken op gebied van georganiseerde criminaliteit en ondermijning, zowel van rechters als overige collega's. Bijvoorbeeld ook in samenspraak met collega's van bestuursrecht."

52. Bij het bericht is een afbeelding geplaatst van de kaft van het boek van Jan Tromp " De Achterkant van Nederland", het boek dat zoals hiervoor besproken het kapotmaken van burgers en bedrijven middels misbruik van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke bevoegdheden propageert en waarbij bovendien grote vraagtekens gesteld kunnen worden bij de geloofwaardigheid.

Productie 19: Bericht intranet over installatie Ondernijningskamer

53. Dat de rechtbank al ruim voor de aankondiging van de Ondernijningskamer kennelijk druk in gesprek is met de leden van het RIEC/Taskforce, blijkt uit een interne communicatie van 14 februari 2017. Hierin schrijft de president van de rechtbank volgende:

"Vanuit de hoek van burgemeesters en openbaar ministerie horen en lezen we nogal eens dat onze samenleving blootstaat aan het risico van ondermijning. Wat wordt bedoeld met ondermijning?"

Ondermijning houdt in dat er personen zijn met dubieuze, en niet zelden criminele bedoelingen en middelen, zoals intimidatie en omkoping, macht en invloed opbouwen om met macht en invloed ook weer dubieuze of criminele activiteiten te ontwikkelen of te bedekken. En soms, dat activiteiten uit de onderwereld zich vermengen met de bovenwereld. Het effect kan zijn dat daardoor de balans in de samenleving zoekraakt en instituties waar iedereen op wil kunnen vertrouwen, niet of minder goed kunnen functioneren."

Productie 20: bericht intranet 14 februari 2017

54. De installatie van de Ondernijningskamer, het persbericht en interne communicatie wekt de indruk dat de rechtbank de ideologie van de strijd tegen de ondermijnende criminaliteit kennelijk omarmt. Zoals hiervoor toegelicht, gaat deze strijd gepaard met inbreuken op elementaire beginselen van de rechtsstaat die de rechtbank nou juist moet bewaken. De kernwaarden van de rechtspraak als onpartijdigheid, onafhankelijkheid en integriteit zijn hiermee in het geding. Voor de rechtszoekende die tegenover de deelnemers van de Taskforce staan, biedt deze houding grond voor een gerechtvaardigde twijfel aan de onafhankelijkheid van de bij deze rechtbank werkzame rechters. De rechtspraak dient zich neutraal op te stellen tegenover een politiek ingegeven beleid, zeker indien dit gebaseerd is op een twijfelachtige ideologie met een politieke agenda die zich niet op feiten baseert. Zoals hierna toegelicht, is met het organiseren van een bijeenkomst met RIEC/Taskforcedeelnemers het vertrouwen in de rechtspraak nog verder ondermijnd.

Het minisymposium van 7 juni 2017

55. Daar waar het installeren van een Ondernijningskamer op zichzelf een gerechtvaardigde grond geeft voor twijfel aan de kernwaarden van de rechtspraak bij deze rechtbank, is de besloten bijeenkomst tussen rechters en deelnemers van de Taskforce/RIEC een gebeurtenis die als een duidelijke uiting van bevooroordeeldheid beschouwd kan worden van zowel deelnemende individuele rechters als de rechtbank zelf.
56. Het minisymposium is door de rechtbank verantwoord als een professionele ontmoeting/minicongres dat heeft plaatsgevonden waarbij door de vertegenwoordigers van

verschillende professies (rechters, officieren van justitie, advocaten, vertegenwoordigers van het openbaar bestuur, politie en wetenschappers) is stilgestaan bij aspecten die deze professionals in het algemeen bij de behandeling van onderzoeken en rechtszaken op het gebied van ondermijning/georganiseerde criminaliteit in Brabant tegenkomen. De rechtbank stelt dat het vaker voorkomt dat sprekers uitgenodigd worden, een kennisuitwisseling organiseert en zich laat bijpraten ontwikkelingen in de samenleving. Op deze manier zou de rechter voeling houden met die ontwikkelingen en blijft hij in verbinding met wat in de samenleving speelt. De rechtbank verzekert hierbij nog dat niet op individuele zaken is ingegaan.

57. Deze rechtvaardiging door de rechtbank neemt echter de zorgen niet weg. Een eerste probleem is dat het een besloten bijeenkomst is met procespartijen die in dezelfde rechtbank regelmatig tegenover Engel en Fort Oranje staan. De aanwezigen vormen gezamenlijk het RIEC/Taskforce. Het vermoeden bestaat dat ook advocatenkantoor AKD betrokken is bij de organisatie, met name mr. T. Sanders en mr. B. Roozendaal die de Taskforce en haar deelnemers bijstaan in de talrijke juridische procedures tegen Fort Oranje en Engel. Vast staat dat laatstgenoemden presentaties over ondermijning bij de rechtbank georganiseerd hebben. Dat deze bijeenkomst twee dagen voorafgaande aan de aankondiging van de grootste actie van de Taskforce tot dan toe, versterkt het wantrouwen.
58. Engel meent dat dit soort besloten bijeenkomsten met procespartijen strijdig is met artikel 12 RO. Dit artikel verbiedt immers het inlaten van gerechtelijke ambtenaren met partijen en betrokkenen. Dit soort bijeenkomsten wekt in ieder geval de schijn van partijdigheid.
59. Daarbij komt dat zowel het programma van de bijeenkomst als ook de uitnodiging zelf grond biedt voor twijfel aan het respecteren van de kernwaarden van de rechtspraak. Het eerste dat opvalt is dat op zowel de uitnodiging van 14 april 2017 als het tweede bericht van 24 mei 2017 de kaft van het boek van Tops en Tromp prominent is afgedrukt. Hiermee legitimeert de rechtbank de hierboven beschreven ideologie van de strijd tegen de ondermijnende criminaliteit met de daarbij behorende twijfelachtige methodes. Verder staan op de agenda *de bespreking van de achtergrond en aanleiding van de integrale aanpak van de ondermijning*. Vervolgens wordt de rechtspraak als ketenpartner van deze aanpak genoemd, waarbij *de rol en mogelijkheden van de professionals in deze aanpak* – dus ook de rol van de rechters – ter sprake is gekomen. Voor een rechtszoekende die noodgedwongen moet opkomen tegen het RIEC zijn dit verontrustende gegevens.

Productie 21: uitnodiging 14 april 2017

Productie 22: uitnodiging 24 mei 2017

60. De sprekerslijst die door de rechtbank uitgenodigd zijn voor deze bijeenkomst, is op zichzelf al aanleiding voor alertheid. Naast Peter Noordanus, een voorvechter van de integrale aanpak van het eerste uur, is ook Caspar Hermans, de programmadirecteur van de Taskforce een podium geboden. Elke jurist die de uitlatingen in de media van Hermans bekijkt, weet dat hier de grenzen van de wet en het recht niet alleen opgerekt doch ook flagrant overschreden worden. Zo vindt Hermans in een artikel in de Volkskrant van 16 mei 2015 (geschreven door Jan Tromp) dat je *“zware jongens niet moet verslaan maar wegpesten.”* In het artikel wordt gemeld dat Hermans op dat moment anderhalf jaar programmadirecteur is van de Taskforce Brabant-Zeeland. Dit is volgens het artikel een club *waar alle instanties samen een bijdrage kunnen leveren aan het opjagen en zekeren van drugsbaronnen, hun knechten en handlangers in de bovenwereld*. Dit alles vanzelfsprekend zonder een strafrechtelijke veroordeling, want dat is volgens Hermans alleen maar zonde van de tijd.

Productie 23: Zware jongens niet verslaan maar wegpesten, Jan Tromp, *Volkskrant 16 mei 2015*

61. Zoals ook in een artikel in BN-de Stem van 10 juli 2017 te lezen is, staat Hermans voor een beleid van chicaneren en treiteren met een structurele inzet van misbruik van bevoegdheden waarbij aan de betrokkenen een grondrecht als een eerlijk proces onthouden wordt. *“Het spel is veranderd”* volgens Hermans.

Productie 24: artikel *“Het spel is veranderd”*, BN-de Stem 10 juli 2017

62. Ook het artikel in de Volkskrant van 27 september 2017 maakt duidelijk waar Hermans staat. *“Gewoon een kwestie van mensen uit verschillende disciplines in één ruimte zetten zodat ze samen zoveel mogelijk afpakken”*.

Productie 25: Artikel *“Hoe de Belastingdienst miljoenen van criminelen kan afpakken (maar dat nog niet goed doet)*, 27 september 2017 Volkskrant

63. Over hoe zonder een gerechtelijke oordeel vastgesteld kan worden of iemand zich daadwerkelijk schuldig maakt aan strafbare feiten, laat Hermans zich niet uit. Kennelijk spreekt dat voor zichzelf. Hoe dat in de praktijk werkt, is te zien in het geval van Engel. Ook daar is eenvoudigweg besloten tot *ontneming*. Engel wordt niet verdacht van enig misdrijf. Een rechterlijk oordeel is op dit punt kennelijk overbodig.
64. Door Hermans en andere protagonisten van de integrale aanpak, een aanpak die strijdig is met de elementaire beginselen van de rechtsstaat, een podium te bieden in een door de rechtbank georganiseerde besloten bijeenkomst, wordt afbreuk gedaan aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtspraak. Veelzeggend is dat in elk geval drie van de vier sprekers deel uitmaken van de ondermijningsindustrie.
65. In het bericht op het intranet van de rechtbank van 20 juni 2017 heeft de rechtbank nog een verslag gepubliceerd van deze bijeenkomst met de titel *“integrale aanpak noodzakelijk”*. Indien de hiervoor beschreven omstandigheden nog niet overtuigend waren, maakt deze titel duidelijk waar de rechtbank staat. Tijdens deze bijeenkomst hebben de partijen inzicht gekregen *in wat ieder van ons nodig heeft om zijn rol goed te vervullen*. De aanwezigen hebben in kleine groepen met elkaar gediscussieerd over de uitdagingen en de knelpunten voor de keten, waar de rechtbank dus kennelijk deel van uitmaakt. Tot slot heeft ook hoogleraar en schrijver Pieter Tops nog het woord gekregen. Deze hoogleraar bestuurskunde kan beschouwd worden als een van de architecten van de integrale aanpak.

Productie 26: verslag op intranet rechtbank

De uitspraken van de rechtbank

66. De hiervoor beschreven omstandigheden hebben de bij Engel bestaande twijfel aan de onpartijdigheid en onafhankelijkheid bevestigd. In talrijke procedures zijn de vermoedens naar voren gebracht dat er geheime afspraken bestaan om Engel en Fort Oranje kapot te maken. Hiertoe is een overdaad aan aanwijzingen en bewijzen ingebracht, zoals de gespreksstukken uit 2013 tussen staatssecretaris Teeven, hoofdcommissaris van politie, de hoofdofficier van justitie en de burgemeester. Taskforcedeelnemers hebben in de procedures consequent volgehouden dat zulke afspraken niet bestaan en gesteld dat het hier niet onderbouwde complottheorieën betreft.
67. Engel heeft hierna vijftien uitspraken van deze rechtbank verzameld en geanalyseerd. Wat er verder ook te vinden is van de hierna overgelegde vonnissen, de uitkomsten van deze analyse is onmiskenbaar. Er zijn twee heldere patronen te herkennen. De uitspraken maken ten eerste

duidelijk dat de rechtbank om haar moverende redenen de Taskforce/RIEC niet in de weg wil zitten bij het uitvoeren van geheime afspraken waarbij het misbruiken van bevoegdheden tot een beleidsinstrument is gemaakt. Zo is consequent geweigerd om de rechtmatigheid van de integrale aanpak jegens Engel te toetsen. Dit terwijl er duidelijke aanwijzingen zijn dat rechters bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant wel op de hoogte zijn van de onrechtmatige praktijken van de integrale aanpak, doch deze kennelijk gerechtvaardigd achten. Zo heeft de Belastingkamer zich tijdens de zitting op 8 december 2016 in de behandeling van zaaknummer BRE 16/451 als volgt uitgelaten:

“Misschien dat RIEC-projecten bedoeld zijn om de overheid uit een bepaald onvermogen op te laten treden tegen dingen die wij niet aanvaardbaar vinden als samenleving. Dat is ook duidelijk, dat is onmacht...”

68. De rechtbank is dan ook steeds gevraagd om de Taskforcedeelnemers te bevelen openheid van zaken te geven over de inhoud van deze afspraken. Dát er afspraken zijn gemaakt, stond op dat moment vast. De inhoud van de afspraken was niet bekend: deze was gezwart. De rechtbank had dus de - onleesbare - afspraken in handen en weigerde desondanks nader onderzoek te doen. De verzoeken van Engel en Fort Oranje om de Taskforce te bevelen tot openlegging van relevante stukken over de uitvoering van geheime afspraken zijn categorisch afgewezen. De rechtbank had dus ook geen interesse om kennis te nemen van de afspraken die verborgen zijn onder gezwarte passages.
69. Inmiddels is met de “besluitenlijst” van de taskforce en een voorblad van Project “Maisveld” rijkelijk bewijs voorhanden dat dit soort afspraken wel degelijk bestonden en Engel doelwit is van een schaduwoverheid die volstrekt ongecontroleerd en in het geniep opereert. Het staat daarmee vast dat de rechtbank geen invulling gegeven heeft aan haar controlerende taak. Met deze wetenschap is het verhelderend kennis te nemen van de verschillende citaten uit deze vonnissen:

Beslissing 3 augustus 2016, Wrakingskamer, mr. G.J.E. Poerink, mr. C. Kool en mr. W. Brouwer, 02/316392, wraking mr. P.W.A. van Geloven, mr. R. Combee en mr. J. van Alphen.

(R.O. 7.5) “In het kader van het onderhavige executiegeschil strekt de beoordelingsruimte van de civiele rechter zich niet verder uit dan de vraag of de tenuitvoerlegging van de dwangbevelen moet worden aangemerkt als misbruik van recht. Bij zijn beoordeling moet de civiele rechter betrekken dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Zundert gebonden is aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Dat de gemeente betrokken is bij een complot tegen Engel of Fort Oranje en dat de gemeente misbruik van bevoegdheden heeft gemaakt, zoals verzoekster stelt, is in het executiegeschil enkel relevant indien de bestreden dwangbevelen om die reden zijn uitgevaardigd. Het is aan verzoekster om dat verband te leggen en aan te tonen.”

(R.O. 7.7) “Als vragende partij is het aan verzoekster om te stellen en te onderbouwen dat er voor wat betreft de gevraagde stukken van de gemeente aan al deze vereisten is voldaan. In het vonnis oordeelt de meervoudige handelskamer dat verzoekster niet aan haar stelplicht heeft voldaan. Naar het oordeel van de rechtbank kan uit die overweging naar zijn aard niet blijken of de meervoudige handelskamer al dan niet gelooft in een complot tegen Engel of Fort Oranje.

Productie 27: vonnis 3 augustus 2016

Vonnis in incident 25 mei 2016, mr. P.W.A. van Geloven, mr. R. Combee en mr. J. van Alphen, executiegeschil Fort Oranje tegen de Gemeente Zundert C/02/308761/HA ZA 15-805:

(R.O. 2.5) “Fort Oranje heeft niet toegelicht op welke gronden de gevraagde stukken in het licht van deze maatstaf van artikel 438 Rv relevant (kunnen) zijn. (...)

(R.O. 2.6) *“De rechtbank overweegt dat artikel 6 EVRM zich tot verdragsstaten richt en niet kan worden ingeroepen tegen de wederpartij. Aan artikel 6 EVRM kan door Fort Oranje aldus geen recht worden ontleend jegens de gemeente.”*

Productie 28: vonnis 25 mei 2016

Vonnis 19 juli 2017, mr. P.W.A. van Geloven, mr. R. Combee en mr. J. van Alphen, executiegeschil Fort Oranje tegen de Gemeente Zundert C/02/308761/HA ZA 15-805:

(R.O. 4.10) *“Fort Oranje heeft met de stelling dat de Gemeente haar handhavingsbevoegdheden steeds heeft ingezet met het doel om vorderingen te creëren op Fort Oranje zodat de aan Fort Oranje toebehorende onroerende zaken geveild kunnen worden in wezen aangevoerd dat de Gemeente gehandeld heeft in strijd met het algemene beginsel van behoorlijk bestuur van het verbod op détournement de pouvoir, het aanwenden van een bevoegdheid voor een ander doel dan waarvoor deze is bedoeld.”*

(R.O. 4.11) *“Concrete feiten en omstandigheden dat de Gemeente met het uitoefenen van bestuursdwang niettemin een ander doel voor ogen heeft gehad dan handhaven van regelgeving, zijn gesteld noch gebleken”.*

Productie 29: vonnis 19 juli 2017

Vonnis in incident van 11 november 2015, Verzetsprocedure Fort Oranje tegen de Ontvanger van de Belastingdienst C/02/299494/HA ZA 15-335:

(R.O. 2.3) *De rechtbank oordeelt, daarbij de verweren van de Ontvanger betreffend, als volgt. Op grond van artikel 223 Rv kan iedere partij tijdens een aanhangig geding vorderen dat de rechter een voorlopige voorziening zal treffen voor de duur van het geding. Deze vordering moet samenhangen met de hoofdvordering. In dit geval vordert Fort Oranje verstrekking van of inzage van bescheiden. Deze vordering heeft tot doel Fort Oranje middelen of mogelijkheden te verschaffen voor het formuleren en onderbouwen van haar standpunten in hoofdzaak. Daarmee vordert Fort Oranje geen voorziening die samenhangt met haar vordering in de hoofdzaak als bedoeld in artikel 223 Rv. De vordering betreft de instructie van de zaak en heeft daarom niet het karakter van een voorlopige voorziening. Voor zover de vordering van Fort Oranje op artikel 223 Rv is gebaseerd, behoort deze te worden afgewezen.”*

“Verder geldt dat de aan deze vordering ten laste gelegde bestuursrechtelijke procesbepalingen geen grond kunnen bieden tot verstrekking of inzage van stukken in een civiele procedure zoals hier aan de orde.”

(R.O. 2.5) *In dat verband is van belang dat het enkele bestaan van de volgens Fort Oranje bestaande samenspanning tussen meerdere bestuursorganen nog niet maakt dat niet van de formele rechtskracht van de belastingaanslagen kan worden uitgegaan. Daarvoor is vereist dat aannemelijk wordt dat in het concrete geval de Ontvanger zijn wettelijke verplichtingen en bevoegdheden te buiten is gegaan en materieel evident niet heeft gehandeld volgens het principe van richtige belastingheffing. Stelplicht en bewijslast te aanzien hiervan rusten in beginsel op Fort Oranje. Fort Oranje noemt geen concrete bescheiden die zij niet tot haar beschikking kan krijgen en die zien op voormeld punt.”*

Productie 30: vonnis 11 november 2015

Vonnis 14 september 2016, Verzetsprocedure Fort Oranje tegen de Ontvanger van de Belastingdienst C/02/299494/HA ZA 15-335:

(R.O. 4.5) (...) *De Ontvanger betwist dat sprake is van misbruik van bevoegdheid. Volgens de Ontvanger is er geen sprake van een afspraak of vooropgezet plan.”*

(R.O. 4.6) *“Fort Oranje heeft daarbij betoogd dat in het onderhavige geval een omkering van de bewijslast moet gelden in die zin dat de Ontvanger de redelijkheid van de aanslagen moet stellen en bewijzen omdat geen sprake is van een zuiver civielrechtelijke procedure waarbij de*

gebruikelijke civielrechtelijke bewijslastverweren gelden en hier het bestuursrechtelijke inzagerecht geldt en Fort Oranje een grote hoeveelheid aanwijzingen en indicaties naar voren heeft gebracht dat hier meer aan de hand is.'

(R.O. 4.7) Hetgeen Fort Oranje heeft gesteld ten aanzien van de kwade intenties van de Ontvanger is onvoldoende concreet onderbouwd om een andere conclusie ten aanzien van de bewijslast te kunnen dragen."

(R.O. 4.11) "De door Fort Oranje geuite vermoedens dat de Ontvanger de bedoeling heeft om het gehele door Engel verkregen bedrag in verband met de verkoop van de vastgoedportefeuille "weg te belasten" of Engel dan wel Fort Oranje "uit te schakelen" vinden dan ook geen onderbouwing in de stellingen van Fort Oranje over de hoogte van de belastingaanslagen. Ook overigens zijn deze vermoedens, die door de Ontvanger zijn weersproken, onvoldoende onderbouwd zodat alleen al hierom deze bezwaren van Fort Oranje niet kunnen leiden tot een gegrondverklaring van het verzet."

Productie 31: vonnis 14 september 2016

Uitspraak 25 februari 2016, beroep tegen afwijzing inzageverzoek artikel 35 Wbp Gemeente Zundert, mr. G.M.J. Kok, BRE 15/6423 WET:

(R.O. 3) "Voorts overweegt de rechtbank dat in voorkomende gevallen bij het onderzoek naar de connexiteit door de griffie wordt geconstateerd dat er een verzoekschrift is ingediend, maar geen bezwaarschrift is bijgevoegd. In die situatie wordt aan de verzoeker om voorlopige voorziening gevraagd of er een bezwaarschrift is ingediend. In het onderhavige geval heeft eiser een verzoekschrift ingediend en het bijbehorende bezwaarschrift meegestuurd. De griffie behoefde er derhalve niet op bedacht te zijn dat het bezwaarschrift van eiser moest worden doorgezonden. Doorzending op de voet van artikel 6:15 van de Awb, met een begeleidend schrijven waarin het bevoegde bestuursorgaan in kennis wordt gesteld van de doorzending van een bezwaarschrift, heeft dan ook niet plaatsgevonden. Gelet hierop behoefde verweerder er op zijn beurt niet op bedacht te zijn dat een van de ontvangen processtukken een bezwaarschrift is dat bij hem had moeten worden ingediend."

"De rechtbank verklaart zich onbevoegd"

Productie 32: uitspraak 25 februari 2016

Uitspraak 23 oktober 2015, voorlopige voorziening inzageverzoek artikel 35 Wbp Gemeente Zundert, mr. C.A.F. van Ginneken, BRE 15/6422 VV:

(R.O. 4) De vraag of sprake is van zodanige onverwijlde spoed dat de uitspraak van de rechtbank in de hoofdzaak niet kan worden afgewacht, beantwoordt de voorzieningenrechter ontkennend. Verzoeker heeft verzocht om de voorlopige voorziening te treffen dat verweerder bevolen wordt alsnog de in het door hem opgestelde overzicht vermelde stukken alsmede de ontbrekende stukken, te overleggen. Een dergelijke maatregel zou echter het karakter van de voorlopige voorziening te boven gaan en zou naar het oordeel van de voorzieningenrechter slechts denkbaar zijn wanneer er sprake is van een zodanige spoedeisende situatie, dat een uitspraak op het beroep niet kan worden afgewacht. (...) Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift niet toegelicht waarom hij een uitgebreider overzicht van de verwerkte persoonsgegevens op korte termijn nodig heeft."

"De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af."

Productie 33: uitspraak 23 oktober 2015

Uitspraak 15 oktober 2015, beroep tegen invorderingsbesluit Gemeente Zundert, mr. S. Ketelaars-Mast, BRE 15/403:

(R.O. 5) "De rechtbank ziet geen aanknopingspunten voor de gerechtvaardigde veronderstelling dat het college diens bevoegdheid tot invorderen van verbeurde dwangsommen in het geval

van eiseres heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor de betreffende bevoegdheid is bedoeld. Eiseres heeft namelijk niet aannemelijk gemaakt dat het college slechts tot invordering van dwangsommen is overgegaan om eiseres en/of haar directeur/grotaandeelhouder dwars te zitten.”

Productie 34: uitspraak 15 oktober 2015

Uitspraak 20 augustus 2015, voorlopige voorziening inzageverzoek artikel 35 Wbp Gemeente Zundert, mr. C.A.F. van Ginneken, BRE 15/6422 VV:

(R.O. 3) “Verzoeker wil met zijn verzoek om voorlopige voorziening bereiken dat het college wordt bevolen om het door hem verzochte overzicht, alsmede afschrift van de daarin vermelde stukken te verstrekken. Een dergelijke maatregel zou echter het karakter van de voorlopige voorziening te boven gaan en zou naar het oordeel van de voorzieningenrechter slechts denkbaar zijn wanneer er sprake is van een zodanige spoedeisende situatie, dat een beslissing op bezwaar niet kan worden afgewacht. Van een dergelijke situatie is de voorzieningenrechter niet gebleken. Het enkele tijdsverloop vanwege het moeten doorlopen van de bezwaarprocedure acht de voorzieningenrechter onvoldoende om een zodanig spoedeisend belang aan te nemen. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift niet toe waarom hij een uitgebreider overzicht van de verwerkte persoonsgegevens op korte termijn nodig heeft.”

Productie 35: uitspraak 20 augustus 2015

Vonnis 9 mei 2017, mr. C.A.F.M. Stassen, mr. W.A.P. van Roij en mr. T. van Rij, Belastingkamer BRE 16/452:

(R.O. 4.2) “Voor zover belanghebbende de getuigen wenst te horen over de aansluiting van het eigen vermogen, het bestaan van Divine en het gestelde misbruik van bevoegdheden, kan dat horen niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak gelet op de beslissing van de rechtbank als verwoord in de overwegingen 4.8.2, 4.11 en 4.14. Het vorenstaand in acht nemende heeft de rechtbank doen besluiten de getuigen niet op te roepen.”

(R.O. 4.12) “Belanghebbende heeft zich verder op het standpunt gesteld dat de Belastingdienst haar bevoegdheid om aanslagen op te leggen vanaf het jaar 2007 misbruikt heeft voor andere doeleinden. Hiertoe wijst zij op de deelname van de Belastingdienst aan het Alijda-project en RIEC. Ook de gemeente Rotterdam is deelnemer in deze projecten. Hierdoor hebben beide partijen over en weer toegang tot nauwgezette informatie. Misbruik van bevoegdheden wordt als nuttig instrument gepropageerd, aldus belanghebbende.”

(R.O. 4.13) “De ontvanger voert aan dat de onderhavige procedure alleen de jaren 2010 tot en met 2012 omvat. De stellingen van belanghebbende kunnen haar niet baten en zijn bovendien niet nader onderbouwd met concrete feiten en omstandigheden.”

(R.O. 4.14) “Uit het vorenstaande blijkt naar het oordeel van de rechtbank dat er bij de aansprakelijkstelling geen sprake is van misbruik van bevoegdheden. De beoordeling van de houding van de inspecteur en van de samenwerking van de Belastingdienst met andere instanties in het Alijda-project en RIEC gaat deze procedure te buiten. De rechtbank ziet daarom geen aanleiding zelf de getuigen te horen over het door belanghebbende gestelde misbruik van bevoegdheden bij de samenwerking van de Belastingdienst met andere partijen in deze projecten.”

Productie 36: vonnis 9 mei 2017

Uitspraak 13 juli 2017, voorlopige voorziening gebiedsverboden ex artikel 172, derde lid Gemeentewet, BRE 17/4738:

(R.O. 7.1) “Ingevolge artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is de burgemeester bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk te achten zijn voor de handhaving van de openbare orde.

7.2 Verweerder heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt omdat hij vreesde dat op 23 juni 2017 en de periode daarna bij de overname van het beheer van de camping sprake zou zijn van een zeer precare situatie, waarbij op elk moment de vlam in de pan zou kunnen slaan. Daarbij heeft verweerder de gebiedsverboden opgelegd aan (onder meer) verzoekers omdat zij tijdens eerdere bezoeken van het bevoegd gezag aan de camping een opruiende en/of openbare orde verstorend rol hadden.”

Productie 37: uitspraak 13 juli 2017

Vonnis in kort geding 14 september 2017 tegen inbeheerneming en verwijderen stacaravans, mr. R.M.M. van den Heuvel, C/02/334579/KG ZA 17-559.”

(R.O. 3.9) “Divine en Fort Oranje stellen dat een onderneming niet in beheer genomen kan worden op grond van artikel 13b Woningwet. Dit is juist. Het beheer ingevolge dit artikel kan immers betrekking hebben op gebouwen, een open erf en een terrein. Bij Camping Fort Oranje is sprake van een terrein met daarop een veelheid van gebouwen waaronder een receptiegebouw, kantine en voorts ruim 700 stacaravans. De camping is daarmee aan te merken als een combinatie van gebouwen en een terrein die op grond van artikel 13b Woningwet in beheer kan komen van een gemeente. “

(R.O. 3.13) “Gelet op de inhoud van het besluit in samenhang met de niet betwiste stelling van de gemeente Zundert dat verwijdering van caravans noodzakelijk bleek om het besluit en de sluiting te effectueren brengt het verwijderen van de caravans op zichzelf nog niet mee dat dit niet dienstig kan zijn aan het besluit en om die reden reeds onrechtmatig is jegens Divine en Fort Oranje.”

(R.O. 3.22) “Ten aanzien van de vordering tot het overleggen van het plan van aanpak voor beheer (vordering 6) heeft de gemeente Zundert gesteld dat geen sprake is van een afzonderlijk document, maar operationele beslissingen die mondeling zijn geschied zodat dit plan niet kan worden overlegd. Divine en Fort Oranje hebben deze vordering vervolgens niet nader onderbouwd en met name niet gesteld dat sprake is van een schriftelijk plan van aanpak. Nu niet aannemelijk is gemaakt dat sprake is van een schriftelijk plan van aanpak kan de gemeente Zundert reeds om die reden niet worden verplicht dit plan te overleggen. Ten aanzien van de vordering tot het overleggen van de kopie van de volledige administratie van het beheer vanaf 23 juni 2017 (vordering 7) heeft de gemeente het verweer gevoerd dat in het kader van beheer op grond van de Woningwet geen tussentijdse plicht tot verantwoording bestaat en dat er overigens geen grondslag voor deze vordering bestaat. Divine en Fort Oranje hebben die vordering niet (verder) toegelicht en geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht waaruit de voorzieningenrechter een grondslag voor de toewijzing van de vordering heeft kunnen distelleren. Ook deze vordering dient om die reden te worden afgewezen.”

Productie 38: vonnis 14 september 2017

Vonnis in kort geding 11 december 2017, huurder Fort Oranje tegen Gemeente Zundert, mr. E.J.G. Eijssen-Vruwink, 6474965 VV EXPL 17-91

(R.O. 3.5) “De dwingendrechtelijke huurbescherming bij woonruimte is dan ook niet van goepassing.”

(R.O. 3.7) Ten aanzien van de vordering tot het verschaffen van toegang tot zijn woning overweegt de kantonrechter dat vast staat dat de gemeente Zundert Frans de toegang tot zijn woning ontzegt, omdat het terrein van Camping Fort Oranje en de daarop gelegen woningen bij (bestuursrechtelijk) besluit van 23 juni 2017 gesloten is. Dit besluit is tot op heden niet aangetast door de bestuursrechter zodat de kantonrechter als civiele rechter uit dient te gaan van de geldigheid daarvan. De vordering om hem toegang te verlenen tot zijn woning dient daarom te worden afgewezen.”

Productie 39: Vonnis 11 december 2017

(R.O. 4) “Dit leidt de voorzieningenrechter tot de conclusie dat de rechtbank niet bevoegd kan worden in de hoofdzaak en dat de verzoeken om voorlopige voorziening daarom moeten worden doorgezonden naar de voorzieningenrechter van de AbRS.”

Productie 40: Vonnis 11 september 2017

Vordering en gronden

70. Het recht op toegang tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter is de hoeksteen van een rechtsstaat. Hoewel dit recht niet als zodanig in de Grondwet is opgenomen, is artikel 6 EVRM, waarin het recht op een eerlijk proces is neergelegd, door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (verder EHRM of Hof) ontwikkeld tot een van de belangrijkste verdragsrechten. Artikel 6 lid I EVRM vereist toegang tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter. Engel stelt dat de hiervoor beschreven feiten een twijfel aan deze onafhankelijkheid en onpartijdigheid rechtvaardigt.
71. Met het instellen van een Ondernemingskamer en het organiseren van een bijeenkomst tussen rechters, de deelnemers van de Taskforce Zeeland-West-Brabant en de woordvoerders van de ondernemingsideologie staat volgens Engel vast dat de Rechtbank Zeeland-West-Brabant niet voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Door het instellen van de Ondernemingskamer met de hiervoor beschreven uitingen is immers door de rechtbank bij voorbaat een oordeel gegeven over de aanvaardbaarheid van deze aanpak
72. De vervolgvraag die gesteld kan worden is of de bij deze rechtbank werkzame rechters daardoor ook een gebrek aan partijdigheid en onafhankelijkheid toegeschreven kan worden. Een rechter heeft immers een eed afgelegd zodat in beginsel van de onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitgegaan dient te worden. Probleem is dat het door de rechtbank gevoerde beleid de schijn van afbreuk aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid wekt. Temeer daar de Wet Rechterlijke Organisatie aan het bestuur van de rechtbank opdraagt om de juridische kwaliteit en de uniforme rechtstoepassing te bevorderen.
73. De onafhankelijkheid is in het geding wanneer kan worden getwijfeld aan de positie van de rechterlijke macht ten opzichte van andere overheids machten, terwijl de onpartijdigheid ter discussie staat wanneer vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de persoon van de rechter en zijn optreden in relatie tot procespartijen of het onderwerp van de zaak.⁶ Het motto van het EHRM is dat *justice must not only be done, it must also seem to be done*.
74. Het EHRM maakt echter vaak geen onderscheid tussen (objectieve) onpartijdigheid en onafhankelijkheid. Ook hanteert het EHRM bij de beoordeling geen gesegmenteerd onafhankelijkheidsbegrip doch gaat uit van een onafhankelijkheid als alomvattend begrip. Aan deze onafhankelijkheid kan vervolgens op objectieve gronden (die zien op de relatie tussen de rechter en de overige staatsmachten) en subjectieve gronden (ten aanzien van de relatie tussen rechter en procespartijen) afbreuk worden gedaan. Voor die afbreuk is voldoende dat de *schijn* van afhankelijkheid gewekt wordt. Of er uitsluitend sprake is van een afbreuk van de onafhankelijkheid of ook van de onpartijdigheid zal uit een nader onderzoek moeten blijken. De rechtbank heeft immers geen stukken verstrekt waaruit de aard van de relatie tussen de deelnemers van Taskforce/RIEC en de rechtspraak vastgesteld kan worden.

⁶ Van den Eijnden 2011, p. 67

75. De deelname van individuele rechters aan de besloten bijeenkomst met de deelnemers van de Taskforce kan daarnaast beschouwd worden als een inbreuk gemaakt op artikel 12 Wet Rechterlijke Organisatie die het aan rechters verbiedt zich op enige wijze in te laten met partijen of hun advocaten of gemachtigden over enige voor hen aanhangige geschillen of geschillen waarvan zij weten of vermoeden dat die voor hen aanhangig zullen worden. Bij de rechtbank worden veel zaken behandeld waarbij deelnemers aan de Taskforce betrokken zijn en het de uitvoering betreft van besluiten van de Taskforce. Daarbij zijn advocaten van AKD ook regelmatig van de partij. Naar verluidt zijn deze aanwezig geweest bij de bijeenkomst en hebben meerdere presentaties verzorgd over de integrale aanpak.
76. In de zaak Piersack heeft het EHRM geoordeeld dat een zekere link tussen het openbaar ministerie en de rechtspraak op zichzelf geen afbreuk hoeft te doen aan de onafhankelijkheid. Dit verschilt van de situatie waarbij uitgewisseld wordt met politie, officieren van justitie, burgemeesters, vertegenwoordigers van het openbaar bestuur en functionarissen van het RIEC over een rechtsstatelijk problematische aanpak. Voor Engel geldt dit nog sterker nu het ook deelnemers betreft die zich persoonlijk met de aanpak van Fort Oranje bezig houden.
77. De schijn van afbreuk aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid wordt in het geval van Engel versterkt door de hiervoor geciteerde uitspraken. Zonder op de verdere inhoud van de verschillende vonnissen in te gaan, zijn hier duidelijke lijnen in te herkennen. Het feit dat categorisch geweigerd is onderzoek te doen naar de rechtmatigheid van het handelen van de Taskforce, waarbij de stellingen van Engel afgedaan zijn als niet nader onderbouwde samenzweringstheorieën en tegelijkertijd de vorderingen tot openlegging van bewijsstukken eveneens consequent afgewezen werden, wijzen in ieder geval op een stilzwijgende instemming met de integrale aanpak. Er kan zelfs gesproken worden van het *faciliteren* van deze aanpak. Temeer daar de betreffende rechters wel bewijsstukken ter beschikking hadden waaruit het bestaan van geheime afspraken over Engel af te leiden was.
78. Met de nieuwe bewijsstukken, waarmee meer inzicht is gekregen op de inhoud en strekking van deze afspraken, is achteraf vast komen te staan dat er wel degelijk een complot bestond tegen Engel. Indien deze integrale aanpak, met de hiervoor beschreven rechtsstatelijk problematische methodes, door de rechtspraak goedgekeurd wordt, dient dit in een vonnis tot uiting gebracht te worden. Rechters spreken immers middels vonnissen en niet door gedogen en weggijken. Het behoeft weinig betoog dat van eisers niet verwacht kan worden deze zaken voor te leggen aan deze rechtbank. Dit is een aangelegenheid die de fundamentele van de Nederlandse rechtsstaat raakt. De vanzelfsprekendheid waarmee in Nederland de integriteit van de rechterlijke macht aangenomen wordt, is overigens als een punt van aandacht genoemd in het evaluatierapport van GRECO (Groupe d'États contre la corruption)⁷.
79. De rechtbank heeft geweigerd eisers tegemoet te komen door de zaken door te verwijzen naar een andere rechtbank of op een andere wijze de gerechtvaardigde twijfel van eisers weg te nemen. De rechtbank heeft eveneens geweigerd inhoudelijk op de stellingen van eisers te reageren en de gevraagde stukken te verstrekken. Dit betreft stukken die voor eisers cruciaal zijn om te beoordelen of er sprake is van onpartijdigheid en onafhankelijkheid zoals lijsten met aanwezigen, de inhoud van hetgeen ter sprake is geweest en de wijze van totstandkoming van de bijeenkomst.
80. In een rechtsstaat geldt het recht op toegang tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter voor iedereen, dus ook voor eisers. Nu eisers op dit moment de toegang tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter onthouden wordt, zijn eisers genoodzaakt dit middels deze uitzonderlijke procedure af te dwingen. Aangezien een burger recht op *toegang* tot een

⁷ Greco Evaluation Report Netherlands 2012

onafhankelijke rechter heeft, ligt hierin op zichzelf al een aanwijsbaar belang voor deze vordering. Daarnaast bestaat er een concreet belang, omdat meerdere procedures op dit moment aanhangig zijn. Dit betreft het beroep van Fort Oranje en Divine tegen het sluitingsbesluit van het college van burgemeester en wethouders van de Gemeente Zundert onder zaaksnummer BRE 18/1960 GEMWT. Daarnaast lopen op dit moment procedures inzake beheerkosten van meerdere miljoenen die bij Divine en Fort Oranje in rekening gebracht zijn waartegen binnen afzienbare termijn beroep ingesteld zal worden. Ook zal op korte termijn een procedure aanhangig gemaakt worden met vooraf een voorlopig getuigenverhoor tegen de deelnemers van het RIEC op grond van onrechtmatig handelen. Verder zijn procedures in de pijplijn om de deelnemers van het RIEC te dwingen verdere stukken te openbaren, het gebiedsverbod op te heffen en het beheer ex artikel 13b Woningwet te beëindigen.

81. De vordering van eisers om toegang tot een onpartijdige rechter te bewerkstelligen, is tweeledig. Enerzijds vragen eisers in een voorlopige voorziening de procedures te verwijzen naar een rechtbank waartegen geen concrete bedenkingen bestaan, namelijk de Rechtbank Utrecht. Anderzijds bestaat de noodzaak het vertrouwen in de Rechtbank Zeeland-West-Brabant te herstellen. Eisers menen dat hiervoor een uitgebreid onderzoek naar de relatie tussen de Taskforce en andere woordvoerders van de integrale aanpak en de rechtbank noodzakelijk is. Door de aan te wijzen onderzoeker zullen volgende in elk geval volgende vragen onderzocht dienen te worden, middels onderzoek naar de volledige correspondentie, stukken en het horen van betrokkenen:

- Welke communicatie en met wie vindt en vond deze plaats tussen RIEC/Taskforce deelnemers dan wel vertegenwoordigers daarvan en rechters dan wel gerechtsambtenaren van de rechtbank over de integrale aanpak en ondermijnende criminaliteit?
- Hoe is het initiatief tot het inrichten van een Ondernijningskamer tot stand gekomen?
- Hoe is het initiatief tot het organiseren van het op 7 juni 2017 gehouden minisymposium tot stand gekomen?
- Hoe en op wiens initiatief heeft het minisymposium georganiseerd?
- Welke rol hebben of hadden advocaten van AKD een rol bij het ondernijningsthema binnen de rechtbank?
- Hoe is de gastenlijst tot stand gekomen en wie is uitgenodigd?
- Welke rechters waren hier aanwezig?
- Wat is er besproken?
- Welke stappen dienen genomen te worden om (de schijn van) afbreuk aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van zowel de aldaar werkzame rechters als de rechtbank te herstellen?

82. Eisers stellen voor om de voormalig Nationaal Ombudsman prof. Dr. A. Brenninkmeijer met dit onderzoek te belasten, indien deze hiervoor beschikbaar is. Verder dient een verbod uitgesproken te worden een "ondernijningskamer" bij de rechtbank te onderhouden. Naast het probleem met de term "ondernijning" is het de vraag hoe de inrichting van deze kamer zich verhoudt tot de Wet Rechterlijke Organisatie. In deze wet is immers bepaald welke kamers er bij een rechtbank zijn. De "ondernijningskamer" is daar niet genoemd.

Bewijsaanbod

83. Zonder enige bewijslast op zich te willen nemen die rechtens niet op eisers rust, bieden eisers bewijs aan van al hun stellingen door alle middelen rechtens.

Spoedeisend belang voorlopige voorzieningen ex artikel 223 Rechtsvordering

84. Het spoedeisende belang volgt eo ipso uit het hiervoor gestelde. Engel en aan hem gerelateerde (rechts)personen zijn als gevolg van de integrale aanpak genoodzaakt regelmatig hun recht te zoeken bij de rechtspraak. Zonder deze voorziening bestaat op dit moment geen toegang tot een onafhankelijke en onpartijdige rechter in de zin van artikel 6 EVRM.

MITSDIEN

bij wege van voorlopige voorziening op voet van artikel 223 Rv., uitvoerbaar bij voorraad, dat het de rechtbank moge behagen, op deze gronden, gedaagde te veroordelen;

1. te bewerkstelligen dat procedures tussen deelnemers van de Taskforce en Engel en aan hem verbonden (rechts)personen, voorgelegd kunnen worden aan de Rechtbank Utrecht, een rechtbank waartegen geen concrete aanwijzingen van vooringenomenheid voorliggen;
2. de door de Rechtbank Zeeland-West-Brabant geïnstalleerde Ondernemingskamer te schrappen en elke verwijzing naar de aanpak van ondermijnende criminaliteit te verbieden, dan wel een zodanige voorlopige voorziening als de rechtbank aangewezen acht;

in de hoofdzaak: bij vonnis op kosten van gedaagde een onafhankelijk onderzoeker aan te wijzen en deze op te dragen de hiervoor genoemde vragen te onderzoeken teneinde met aanbevelingen te komen om het vertrouwen in de Rechtbank Zeeland-West-Brabant te herstellen, met veroordeling van gedaagde in de kosten van dit geding.

Mijn rekwiranten verklaren dat zij de omzetbelasting kunnen verrekenen in de zin van de Wet op de Omzetbelasting 1968 en dat voorts de eventueel gemaakte verschotten noodzakelijk waren om de onderhavige ambtshandeling te kunnen verrichten en dat ik, deurwaarder, rechtstreeks noch middellijk enig belang heb in de onderneming die de kosten factureerde.

De kosten dezes zijn voor mij deurwaarder, € 76,31 excl BTW

Handtekening (t.-k.-) gerechtsdeurwaarder